

Arrest

nr. 95 630 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 23 maart 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 3 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de bacuacongo-etnie te behoren en uit Cunda, in de municipio Cacongo (provincie Cabinda) afkomstig te zijn. Uw vader was leerkracht. Toen u twee jaar was werd hij overgeplaatst naar de wijk Madera in een voor u onbekende stad in de provincie Benguela. Toen u vier jaar oud was, werd uw vader opnieuw overgeplaatst naar Luanda. U verbleef er sedertdien met uw ouders in de wijk Mabor, in de municipio Cazenga. In 2007 startte u een opleiding als verpleegster. U begon te werken als verpleegster in 2009, maar u diende hiermee te stoppen toen het ziekenhuis sloot. U was sedert 2008 verloofd met B. B., die eveneens van Cabinda afkomstig is. Hij was sedert 2005 lid van het Frente de Libertação do Enclave de Cabinda – Forças Armadas de Cabinda (FLEC-FAC) als informador. U vervoegde deze beweging eveneens in mei 2009, onder impuls van uw oom, M. M.. Aanvankelijk was u enkel lid-sympathisant, maar vanaf 2011 werd u toetredend lid. U nam deel aan vergaderingen, u kreeg een verklaring dat u lid was van het FLEC-FAC en u legde zich toe op het sensibiliseren. U trachtte Cabindezen uit te leggen waarom het zo belangrijk is om het Cabindese grondgebied te bevrijden. U vernam rond 25 of 26 augustus 2012 dat jongeren van Luanda op 8 september 2011 een betoging tegen de president zouden houden. Rond 29 augustus 2012 sensibiliseerde u samen met B. B. jongeren om deel te nemen aan deze betoging die zou plaatsvinden op de Largo da Independencia. U nam zelf niet deel aan deze manifestatie omdat uw ouders ziek waren. B. B. nam echter wel deel aan deze betoging. In de nacht van 15 op 16 januari 2012 verbleef u bij uw verloofde in de wijk Palanca. De politie kwam en arresteerde u en uw verloofde wegens deelname aan de manifestatie van 8 september 2011. Een collega van B. B., N., had hierover klacht ingediend, zoals u later vernam van uw oom. De woning van uw verloofde werd doorzocht en er werden notulen van de vergaderingen van het FLEC-FAC gevonden, evenals de schriftelijke verklaringen die bevestigden dat u en uw verloofde lid zijn van het FLEC-FAC. Jullie werden naar het politiebureau van Golfe II gebracht en u werd gescheiden van B. B. in een cel geplaatst. Politieagenten vroegen of u lid was van het FLEC-FAC maar u ontkende. U werd geconfronteerd met de schriftelijke verklaringen die uw lidmaatschap bevestigden. U werd geslagen. Op 17 januari 2012 werd u ondervraagd over het FLEC-FAC, maar u gaf geen antwoord. U hield altijd. Op 23 januari 2012 werd u een tweede keer ondervraagd. Er werden u dezelfde vragen gesteld. U zag uw ouders aan het onthaal zitten. Ook zij werden verhoord. U werd naar uw cel teruggebracht. Op 1 februari 2012 brachten twee politieagenten u naar de woning van uw oom, A. J., in de wijk Rocha Pinto. Uw oom, M. M., had voor uw vrijlating een voor u onbekend bedrag betaald. U bleef ondergedoken in de woning van uw oom. Uw ouders zochten u op. Op 6 en 7 februari 2012 vernam u van uw oom dat de politie u was komen zoeken in de woning van uw ouders. Na ongeveer acht dagen zei uw oom u dat uw verloofde aan de folteringen was bezweken. Zijn lichaam werd op 6 februari 2012 gevonden door een neef in Mulenvo. Uw oom organiseerde uw vertrek uit uw land van herkomst. Op 22 maart 2012 reisde u per vliegtuig vanuit Luanda, onder begeleiding van een heer, M. L., naar België, alwaar u op 23 maart 2012 aankwam. U vroeg er op diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest te worden gefolterd en te worden gedood, omdat u lid bent van het FLEC-FAC. U werd gearresteerd omdat u en uw verloofde er van werden beschuldigd te hebben deelgenomen aan een manifestatie tegen de Angolese president op 8 september 2011.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd. Bovendien worden uw verklaringen in het geheel niet ondersteund door de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, hetgeen in bijkomende en in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling plaatst.

Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden concrete aanleiding voor uw arrestatie (en die van uw verloofde) in de nacht van 15 op 16 januari 2012. U vermeldde dat u en uw verloofde werden gearresteerd omdat jullie er van werden beschuldigd te hebben deelgenomen aan de

manifestatie tegen de Angolese president op 8 september 2011 (gehoorverslag, p. 6) en dit na een klacht van een collega van uw verloofde, N. (van wie u overigens de volledige naam niet kan zeggen) (gehoorverslag, p. 7). Tijdens deze arrestatie zouden documenten van het FLEC-FAC, waaronder schriftelijke verklaringen die bevestigden dat jullie lid waren, zijn ontdekt (gehoorverslag, p. 8), waarop de politieverhoren zich enkel en alleen toespitsten op uw lidmaatschap van het FLEC-FAC en niet (langer) op uw vermeende deelname aan de manifestatie van 8 september 2011 (gehoorverslag, p. 8), hetgeen op zich al bevreemdend is. U zei zelf in werkelijkheid niet te hebben deelgenomen aan de manifestatie, in tegenstelling tot uw verloofde, maar wel jongeren er toe te hebben aangezet om deel te nemen aan deze manifestatie (gehoorverslag, pp. 6 en 7). Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u jongeren zou hebben gesensibiliseerd om deel te nemen aan deze manifestatie en uw verloofde aan deze manifestatie zou hebben deelgenomen, gezien uw verklaringen in dit verband niet enkel vaag zijn, maar bovendien niet worden ondersteund door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Op de vraag van het Commissariaat-generaal waar de manifestatie van 8 september 2011 plaatsvond in Luanda, zei u op de Largo da Independencia in de stad en voegde u er aan toe dat de manifestatie ter plaatse bleef op het plein (gehoorverslag, p. 7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat de manifestatie van 8 september 2011 niet op de Praça da Independencia plaatsvond (zie Antwoorddocument Cedoca, AN2012-011w, dd. 6 september 2012 en Ceasefire Magazine, Special Report Angola, dd. 16 september 2011). De grote anti-regeringsbetoging van 3 september 2011 vond daarentegen wel plaats op de Praça da Independencia (zie voormelde informatie). U stelde verder op 25 of 26 augustus 2011 te hebben vernomen dat er op 8 september 2011 een manifestatie zou plaatsvinden en vanaf ongeveer 29 augustus 2011 jongeren te hebben aangemoedigd om deel te nemen aan deze betoging (gehoorverslag, p. 14). Nochtans kan er op dat moment enkel sprake zijn geweest van een betoging op 3 september 2011 en niet op 8 september 2011, gezien de betoging van 8 september 2011 bedoeld was als protestactie tegen de rechtszaken tegen de personen die naar aanleiding van de betoging op 3 september 2011 waren gearresteerd (zie voormelde informatie). U wist niet of er een betoging vóór 8 september 2011 in Luanda had plaatsgevonden (gehoorverslag, p. 7), hetgeen niet aannemelijk is, gezien betogingen in Luanda geen alledaags gebeuren zijn en u bovendien beweerde reeds eind augustus 2011 jongeren aan het sensibiliseren was om deel te nemen aan de betoging. De grote betoging van 3 september 2011, waarbij een vijftigtal deelnemers werden opgepakt, kon onmogelijk aan uw aandacht zijn ontsnapt. Er kan evenmin sprake zijn van een vergissing van data in uw hoofde, gezien u herhaaldelijk door het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u wel degelijk de betoging van 8 september 2011 bedoelde en u telkens bevestigend antwoordde (gehoorverslag, pp. 7 en 14). Ook omtrent de aanleiding of het thema van de betoging van 8 september 2011 legde u verklaringen af die niet overeenstemmen met de realiteit, zoals die wordt verwoord door voormelde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo zei u dat de betoging van 8 september 2011 een betoging was tegen het regime aan de macht en voor de vrije meningsuiting. U zei dat de hoge werkloosheid werd aangeklaagd, evenals de hoge studiekosten (gehoorverslag, p. 13). Zoals hiervoor vermeld was de betoging van 8 september 2011 echter bedoeld als protestactie tegen de rechtszaken tegen de personen die naar aanleiding van de betoging op 3 september 2011 waren gearresteerd. Om deze reden werd de betoging ook voor het gebouw van de Tribunal de Policia de Luanda gehouden, waarna de betoging verder ging naar Marginal om een protestbrief af te geven aan de ambassade van de USA. U wist zelfs niet of er betoogd werd voor een specifiek gebouw, u haalde enkel aan dat de betoging ter plaatse bleef op de Praça da Independencia. U kon verder niet preciseren om welk uur de betoging startte (tenzij 's morgens) of op welke weekday de betoging plaatsvond (gehoorverslag, p. 14). Uw verklaring hiervoor, met name dat u zelf niet heeft deelgenomen (gehoorverslag, p. 14), is niet afdoende in dit verband, gezien u (1) jongeren aanmoedigde om deel te nemen aan deze betoging, zodat er toch zou verwacht worden dat u enigszins op de hoogte zou zijn over de praktische modaliteiten en (2) uw verloofde, B. B., wel deelnam aan deze betoging. Verder is het niet aannemelijk dat u, wanneer u werd gevraagd naar de organisatoren van deze manifestatie, telkens herviel in zeer algemene bewoordingen: u zei dat het "alle jongeren samen" waren; dat het "een gemeenschappelijk idee" was; dat er geen enkele beweging achter deze manifestatie zat (gehoorverslag, pp. 7 en 14), terwijl uit voormelde informatie blijkt dat een studentenbeweging, die zich de Movimento Revolucionário de Intervenção Social noemt, opriep tot de betoging van 3 september 2011 op de Praça da Independencia. U bleek nog nooit van deze beweging te hebben gehoord (gehoorverslag, p. 14). Ook bleek u de rechtszaken die tegen de gearresteerden werden aangespannen niet te hebben opgevolgd, vermits u beweerde dat deze nog niet hadden plaatsgevonden op het moment dat u werd gearresteerd in januari 2012. Uit voormelde

informatie blijkt dat deze zeer snel na de manifestatie van 3 september 2011 plaatsvonden. De aanklachten tegen diegenen die waren gearresteerd naar aanleiding van de protestacties tegen de rechtszaken van diegenen die op 3 september 2011 waren gearresteerd, werden geseponeerd. Uw uitleg voor deze onwetendheden, met name dat u zelf niet heeft deelgenomen en uw ouders ziek waren, zodat uw hoofd er niet naar stond (gehoorverslag, pp. 14 en 15), is weinig afdoende, gelet op (1) uw verklaring jongeren te hebben gesensibiliseerd om deel te nemen aan deze manifestatie; (2) uw verklaring dat uw verloofde, B. B., heeft deelgenomen aan deze manifestatie; (3) het feit dat er uitgebreid werd bericht over deze manifestaties in september via privé-radio's, internet, ... en (4) uw betrokkenheid bij deze manifestatie van 8 september 2011 de concrete aanleiding vormde voor uw arrestatie in januari 2012.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde arrestatie omwille van betrokkenheid bij de manifestatie van 8 september 2011. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de daaropvolgende vervolgingsfeiten omwille van uw lidmaatschap van het FLEC-FAC geheel ondermijnd.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit of reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar politieke profiel en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.1.1. Verzoekster stelt dat zij niet aanwezig was bij de anti-regeringsbetogingen, zodat zij niet weet op welke plaatsen deze plaatsvonden en dat zij aldus bij haar verklaringen blijft. Aangaande het feit dat er op het moment dat verzoekster jongeren begon aan te moedigen om deel te nemen aan de betoging, enkel sprake kon zijn van de betoging van 3 september 2011, voert verzoekster aan dat zij wellicht de vraag niet goed begrepen heeft maar dat zij bij haar verklaringen blijft. Aangaande het feit dat verzoekster geen kennis had van de betoging van 3 september 2011, meent zij dat er niets werd verteld op de radio en de televisie over die betogingen zodat zij daarvan niet op de hoogte kon zijn geweest. Verzoekster blijft bij haar verklaringen dat zij sprak over de betoging van 8 september, daar zij alleen deze betoging kent. Verzoekster volhard verder dat zij bij haar verklaringen blijft.

3.1.2. Dat verzoekster wellicht de vraag niet goed begrepen heeft, blijkt allerminst uit het gehoorverslag, integendeel verzoekster is consistent in haar verklaringen dat ze ruimschoots op voorhand "*rond de 29ste augustus 2011*" (gehoor p. 14) jongeren heeft gesensibiliseerd voor de betoging van 8 september 2011. Aldus kan niet overtuigen dat verzoeksters tegenstrijdige verklaringen te wijten zijn aan een verkeerd begrip van de vragen. Uit het gehoorverslag blijkt verder ontegensprekelijk dat verzoekster haar asielrelaas uitgebreid toelichtte en dat de communicatie ter verhoor vlot verliep. Overigens blijkt tevens dat verzoekster op dit specifieke punt nooit melding heeft gemaakt van het feit dat ze de vraag niet goed zou begrepen hebben, zoals ze wel bij andere vragen aangaf, integendeel ze antwoordt in duidelijke en consistente termen. Derhalve kan een verkeerd begrip van de vraag niet als verschoning worden aanvaard.

3.1.3. Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het volharden in haar verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na

concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het is redelijk aan te nemen dat indien verzoekster, wiens functie het was jongeren te sensibiliseren om deel te nemen aan de politieke activiteiten van de FLEC-FAC en in het bijzonder aan betogingen, over rechtstreekse partijkanalen en –informatie beschikt inzake voorziene betogingen en andere activiteiten. Dit is niet het geval. Verzoekster legt foutieve en lacunaire verklaringen af over de betoging van 8 september 2011 en is volkomen onwetend over de betoging van 3 september 2011. Bovendien klemde haar onbekendheid te meer nu haar verloofde beweerdelijk aanwezig was op de bewuste betoging van 8 september 2011 en gezien de uitgebreide mediaberichtgeving inzake beide betogingen. Verzoekster kende evenmin, behalve haar verloofde, andere mensen die werden gearresteerd of gedood na een arrestatie (gehoor p. 8, p. 9). Overigens is evenmin aannemelijk dat verzoekster en haar verloofde pas vier maanden na de betoging van 8 september 2011 zouden zijn opgepakt, temeer verzoekster niet eens heeft deelgenomen aan deze betoging en hier nadien evenmin over ondervraagd werd. Ook volgens verzoeksters verklaringen werd ze enkel over haar voorgehouden lidmaatschap ondervraagd en blijkt uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie die verzoekster niet weerlegt, dat er in actuele mensenrechtenrapporten geen melding wordt gemaakt over eventuele arrestaties van personen enkel omwille van hun lidmaatschap van de FLEC. De Raad stelt hierbij eveneens vast dat verzoekster initieel wel verklaarde aanwezig te zijn geweest op de betoging van 8 september 2011 (vragenlijst 3.1 en 3.5), wat ernstig tegenstrijdig is met haar verklaringen op het CGVS en in het verzoekschrift. Verzoeksters asielrelaas komt over de gehele lijn verzonnen voor.

3.1.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden met de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie en verzoeksters onwetende, vage en bevreemdende verklaringen raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.3. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.4. Waar verzoekster vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK